

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 4 frt.
 Félévre . . . 2 frt.
 Negyedévre . . . 1 frt.
 Megjelenik a lap hetenkint
 vasárnap, egy iven.
 E lap szellemi részét illető
 közlemények a szerkesztő-
 séghez, a pénzküldemények
 a kiadó-hivatalhoz külden
 dők.

Szentesi Lap.

Vegyes tartalmu hetiközlöny.

Hirdetési árak:
 A három hasábra terjedő
 petitsorúrt egyszerű hirdetés
 nél 18 kr., a két hasábosért
 12 kr., az egy hasábosért
 6 kr. számítatik.
 A „Nyilt-tér”-ben a három
 hasábos petitsorúrtatásdíja
 15 kr. o. é.
 Bélyegdíj minden egyes be-
 írtatásnál 30 kr.
 Bermentetlen levelek nem
 fogadtatnak el.

Hogyan gazdálkodunk?

II.

Rece: „A mathesis nem csal; mert
 kétszerkettő ma is, holnap
 is megmarad annak, mi volt
 ezer év előtt: négy.”

Első cikkemben azt mondtam, hogy a csordajárás — a mai kezelési módszer mellett — a tehének a város évi jövedelméből körül-belül 8000 frtot legelészgetnek el. — Ezen állításom igazolására első sorban szükségesnek látom a csordajárás címen mult évben bevett hasznat szembe állítani a város közönsége által „csordajárás” földek értékével; — mert hiszen ezen összehasonlításban rejlik azon arány, mely kétségbe vonhatlanul fog bizonyítani.

Tehát a város a mult évben a legeltetésre kihajtott 685 db. tehén után fizetett bérösszeg fejében bevett 8220 forintot; azonban ez összegből — hogy a tiszta haszon kitűnjék — le kell vonni a kezeléssel járó évi 1938 frtot; — így ennek levonásával a csordajárás földektől mult évben bevett jövedelem lett 6282 forint. Nagyon természetes, hogy e jövedelemmel szemben az a jogos kérdés merül föl, hogy: megfelel-e az elhasznált birtok érték nagyságának?

Tehát nézzük. A két csordajárás (alsó, felső) területe 1574 holdat tesz ki. Az én számításom szerint ezen földek holdjával számítva egyre-másra a mai időben 10 frtra minden bizonynyal felszámíthatók. S ha most már ez összeg mint évi haszonbér jönne be: a városnak a csordajárás évenként 15,740 frt tiszta hasznat hozna be. És ezt az összeget be hozná ezen bir-

tok akkor is, ha értékében tőkepenzzé lenne is átváltoztatva. Mert eladás esetén alig hihetem, hogy e földek holdankint 100 forintban értékesíthetők ne lennének. Ezzel azonban távolról sincs szándékomban a csordajárás földek dobra veretését ajánlani; de meg akarom erősíteni e fölvetéssel azon állításomat, hogy a szóban levő földek évi haszna szerintem csakis 15,000 forint évi jövedelemben közelíti meg a két csordajárás értékével szemben az arányt. Most már, ha áll az, hogy itt tizenötezer forintról, mint biztos évi jövedelemről beszélhetünk, akkor a mult évi 6282 frt bevétel mellett 8818 forint vesztesége van a városnak. Nagyon természetes, hogy ezen veszteség az évi községi jövedelem rovására esvén, csakis községi adóemeléssel lehet orvosolható. Ugy hogy e veszteség pótlása adó forint után számítva körül-belül 8 krnyi évi kirovást igényel, mit azután nem pusztán azon 658 tehén tartó tulajdonos fizet, kiknek képzelt előnyükért a városi évi jövedelme évenként 8000 forinttal csökken; de Szentes város összes adófizető polgára, mely számban fejezve ki 7000 körül van.

Tehát e kezelési módszer hátrányával járó veszteség terhét viseli 6000 adó fizető polgár, mondhatni jogtalan, néhány tehéntartó kedvéért; mert nehezen lehetne számokkal mutatni ki, hogy ezek hol és miben nyernek kárpotlást. Meg kell még itt jegyezne, hogy midőn e kezelés évi hátránya 8 krnyi kirovással orvosolható, akkor nem igaz, hogy a tehéntartó p. u. ebben az évben is tehene után legeltetési díjba pusztán csak 12 forintot fizet. Dehogyan annyit. Fizeti még adóforintja után a 8 kr. kirovási többletet is, mi például egy olyan gazdánál, ki 100 frt. egyenes adót fizet: 8 frtot tesz ki, s így ha egy tehent járát legeltetésére, a 12 frt. járattási díj mellé még e 8 foitot is oda számíthatja: mert ezt tehene után fizeti. Aki azonban tehent járát a csordára, az csak számíthatja valahova. Azt mondja legfőlebb hogy biz ez elég drága volt, de még így is jobb valamivel, mint egy tehén utau 17 forintot fizetni, vagyha nem lenne a teheneket nyári legeltetésre hova hajtani; hanem azután, hogy tehéntartók körén kívül eső 6000 adófizető polgár, mit mondhat és mit mondjon erre: azt már nekem nem szükség magyarázgatnom.

Tény tehát az, hogy a városnak a tehénjárások jelenlegi értékesítésénél évenként jövedelmében tetemes kára van, s mint kimutattam anélkül, hogy e kár a községi adófizető polgárok érdekében más oldalról kárpotolva lenne. Kétségbe vonhatlanul áll az, hogy ezen évi veszteség oka a házi kezelésben és pedig a jelenlegi minden gazdálkodási tapintatot nélkülöző kezelési rendszerben rejlik. E tényekkel szemben szükség az, hogy az adózó polgárok érdekeinek ez oldalról lett megrövidítése orvosoltassék. Vagy az által, hogy a képviselőtestület felhagy a csordajárásoknak házilag való kezelésével, vagy az által, hogy a házi kezelés mellett, oly kezelési módról gondolkodik, mely a csordajárások évi jövedelmét a községi adófizető polgárok érdekeivel összeegyeztetőleg biztosítsa. Mert ez ügyben megin-

— Ne féltsd a gyermeket, én nem foglak bántani benneteket.
 — Oh, csak e gyermeket ne bántsák!
 — Egyőtöknek sem lesz semmi bántódása
 — Istenem, kicsoda ön asszonyom? mondja meg, kinek kedvéért, s mi célból hurcoltak el engem Renard néni házából?
 Rempartiné tétovázva hallgatta a leányka esdő mozdulattal kísért kérdését. Renardné háza lett fölemelve előtte. E házban találta Solandrest ama emlékezetes aixi éjszakán. Most már elfeledte Brigitta szerencsétlenségét. A szánalom, mely pillanatra körül halozta lelkét, mint valami ködfátyol foszlott szélylyel.
 — Te Renardné házában laktál leányom? kérdé hévvel a báróné.
 — Igen asszonyom.
 — S e gyermek, melyet kebleden szorongatsz, kié?
 — Margoté.
 — Margot, — sziszegé kigyó nyelven Rempartiné. — Ezt a nevet többször hallotta Solandres ajkáról ellebbenni.
 — Ez a gyermek az éjjel született, asszonyom. Oh, és nem tudom, hogy ez a gyermek azért Margoté-e?
 — Hiszen épen most monadt. És kicsoda ez a Margot?
 — Renardnéni unokája.
 — Hát te, testvére vagy Margotnak?
 — Nem asszonyom. Mint Renard néni mondja, engem egy éjszaka, ez előtt tizenkét évvel, könyörtelenül kidobva, a város szélén talált.
 — Borzasztóság! — kiáltott föl a báróné.
 — Oh, én igen szerencsétlen vagyok! — mondá szánalmat gerjesztőleg Brigitta.
 — Beszélj leányom, — mondá Rempartiné, — az a Margot, akiről beszélsz, férjezett-e?
 — Nem, asszonyom.
 — Nem? és ez a gyermek mégis az övé? — mondá gúnyval a báróné. — Ugy-e leányom, Solandres nevű ur szokott-e Renardné házához járni?

— Igen asszonyom, és Margotot ez az ur nem soká kastélyába fogja vinni.

— No csak hadd menjenek, gondolá magában a báróné: a bosznállás keze mindenhova elér.

Most a várnagy lépett minden hívás nélkül a terembe.

— Kegyelmes asszonyom! Solandres báró vár kívülr, be akar nagyságodhoz jönni.

Rempartiné igen meglepte e váratlan hír; piros arca egyszerre halvány lett. — És ki bocsájt éjnek idején váramba valakit?

— Én bocsátottam be kegyelmes asszonyom, azt gondoltam, hogy várunk kapuja a báró előtt nagyságod kegyelméből mindig nyitva áll.

— Tehát a báró itt van? Mondja meg neki, hogy Rempartiné éjjel után 3 órakor nem szokott vendégeket fogadni.

A várnagy elment, Rempartiné meg fogá Brigitta kezét. — Jer gyermekem s légy nyugodt, mellettem jó sors vár rád. Azzal egy ajtót nyitott föl s elvezeté egy szobába Brigittát. S néhány pillanat mulva már ismét az elébbi szobában járkált föl s alá, küzdve magával, ha elfogadja-e Solandrest; midőn a várnagy újból megjelent.

— Nagyságos asszonyom, a báró bebocsáttatást követel.

E pillanatban fölnyilt az ajtó, s a szobában Solandres jelent meg. Ruhája csavaró viz volt.

— Asszonyom!

— Uram! — mondá Rempartiné közbe vágva, mi előtt a báró szólhatott volna, kezét fölemelve, távozást parancsolt. — Önt mi sem jogosíthatja föl, mondá a báróné harag és szeggyentől lángoló arccal, hogy ilyen időben szobámba törjön be!

— Solandres tudja, hogy az illem és lovagiasság mit parancsol, — mondá zavartalanul a lovag, — azonban a rendkívüli körülmények fölmentenek, a formák puritán szabályai alól, asszonyom. — És én itt állok pirulás nélkül nagyságod előtt, ha megvetéssel tekint is reám. (Folyt. köv.)

TÁRCA.

A burokban születt.

— REGENY. —

Írta: S. F.

(20-ik folytatás.)

Brigitta különben jól fejlett testtel s szép karcsu derékkal bírt, arcán a fiatal leányok szokatlan szendése, ártatlansága mellett, bizonyos fönség öntött el, mely egész megjelenésének hatást, méltóságot kölcsönzött.

A gyermeket erősen szorítá keblére.

Rempartiné haragtól lángoló arccal várta a szerencsétlen gyermeket, s midőn ez megjelent, a szép, kedves arc mellett, látta a lezárt két szemet, mely alatt az örökös sötétség borzalmas éjszakája homlott. E szerencsétlenség pillanat alatt való elgondolása után, gyűlölet helyett szánalommal lépett Brigitta felé.

Rempartiné lelke a bösze szenvedélyétől égett. Azt hitte, hogy a nyomorult pórléányt, kit a sors szelvénye vetélytársává szegődttetett, emberei elfogják rabolni. Szötte a gyűlölet alkalmas szájaiból száz formára a tervet, hogy megsalt szerelmét Solandresen megtorlhassa. S im egy nyomorék vak leány állt előtte, ki kedves, remegő arcával inkább szánalmat mint gyűlöletet érdemel.

És Rempartiné lázongó, boszut sóvárgó lelke valóban lecsendesedett Brigitta látására. E leányka nemes, szép vonásai, melyek első tekintetre föltűntek, s e mellett elgondolása ama borzasztó állapotnak, melyet a sors e szerencsétlen leánykának osztályrésztül mért. Nem csuda, ha Rempartiné elfeledte a körülményt, mely Brigittát várába hozta, egy pillanatra eltűnt lelki szemei elől Solandres, az aixi éj eseményeivel együtt.

— Ki vagy te gyermekem? — kérdé részvételtjes hangon Brigittát.

— Én Brigitta vagyok, — mondá a leányka erősen szorítva keblére a gyermeket.

gatlan véleményem ugyan, hogy kázi kezelés mellett a csordajárásai földek, soha nem fognak annyit jövedelmezni, mintha azokat a város magán vállalkozóknak bérbe adná; de semmi esetre sem látom be okát, hogy ha házi kezelés alatt maradnak is ezen földek: miért ne jövedelmezhetnének tisztességesen, és pedig anélkül, hogy a legeltetési bérösszeg oda srófoltassék föl, hogy a tehéntartók túl legyenek terhelve. — Erről jövőre. *Egyik.*

Tárgyszorozata

Csongrád megye köztörvényhatósági bizottságának f. 1877 évi március hó 10-én és folytatva Szeged város tartandó rendkívüli közgyűlésének.

- 1.) Időközileg érkezett törvények kibeküldése.
- 2.) A nagym. mk. vallás és közoktatási miniszteriumnak 1558. sz. a. kelt leírata, az ország közoktatási állapotának kimutatása tárgyában.
- 3.) A nagym. mk. belügyminiszteriumnak 45890. sz. a. kelt intézvénye, a megyei költségvetés megállapítása tárgyában.
- 4.) Ugyanannak, 56587. sz. a. kelt intézvénye, Pócs János szentesi lakos főlebbezése tárgyában.
- 5.) Ugyanannak 5381. sz. a. kelt leírata a Szeged város által fölélesztett megyei székhely kérdésében.
- 6.) A nagym. mk. közmunka- és közl. miniszteriumnak 237. sz. a. kelt intézvénye, Udvardi Sándor szentesi lakos főlebbezése tárgyában.
- 7.) Ugyanannak 17548. sz. a. kelt intézvénye Szeged városnak a szeged-percsorai Tiszaszab. társulattól kért kilépésének megtagadása tárgyában.
- 8.) Ugyanannak, 14609. számú intézvénye, Neumann Mór szegedi lakosnak Lichtenberger Mór szegedi lakos ellen érvényesített vizleeresztési kérdésben.
- 9.) Nagym. mk. vallás és közokt. miniszteriumnak 904. sz. intézvénye Paulovics György, szentesi elhalt rom. kath. tanító özvegyének nyugdíjazása tárgyában.
- 10.) A nagym. mk. belügyminiszteriumnak 4757. sz. a. kelt rendelete a megyei házi pénztárnak 1876. évi zárlatára vonatkozólag.
- 11.) A nagym. mk. belügyminiszteriumnak 3603. sz. intézvénye özvegy Hacskó Jánosné és kegyadományozás tárgyában.
- 12.) Ugyanannak 3740. sz. intézvénye Török János palotaőr kegyadományozását illetőleg.
- 13.) A nagym. mk. honvédelmi miniszteriumnak 54733. sz. intézvénye, a lovatási bizottsági tagoknak ujja alakítása tárgyában.
- 14.) A nagym. mk. közmunka és közlek. miniszteriumnak 16673. sz. intézvénye, a Hódmezővásárhely város által fedezendő közmunka hátralékok tárgyában.
- 15.) Zemplén megye közönségének átirata a keleti kérdésben elfoglalható öntartást illetőleg.
- 16.) A nagym. mk. belügyminiszteriumnak 59225. sz. a. kelt intézvénye az algyő vásárhelyi ut kijáratára tárgyában, a megye közönsége és Hmvásárhely város törvényhatósága között fölmerült differenciákra vonatkozólag.
- 17.) A nagym. mk. belügyminiszteriumnak 59560. sz. a. körrendelete, az italmérségi jog és az azzal szembevetés korlátozása tárgyában.
- 18.) Ugyanannak 342. sz. intézvénye a polgári alkalmazásban, levő katonák kötelezett tisztviselőinek háboru esetében leendő fölmentésére vonatkozólag.

19. A nagym. mk. közm. és közlek. miniszteriumnak 14606. sz. a. kelt intézvénye, Hódmezővásárhely város törvényhatósága által a megye ellen, a sártói töltés kárpótlásából kifolyó követelésének elutasítása tárgyában.

20.) A nagym. mk. honvédelmi miniszteriumnak 331. sz. rendelete, a katonai kórházak bértöbbletének fedezése iránt.

21.) A nagym. mk. vallás- és közokt. miniszteriumnak 1153. sz. intézvénye néhai Horgosi Károly Anna alapítványi számadása tárgyában.

22.) A nagym. m. k. közmunka- és közlekedési miniszteriumnak 17689. számú intézvénye, a békény-mindazenti Tiszaszab. társulat részére kormány-biztos kinevezése tárgyában.

23.) Nyitra megye közönségének átirata a magyar nyelvnek minden népiskolában kötelező tantárgyul leendő behozatala tárgyában.

24.) Alsó-Fehérmegye közönségének átirata a szolgabírói hivatalok rendezése tárgyában.

25.) A nagym. mk. belügyminiszteriumnak 2731. számú intézvénye a szentesi 3-ik gyógytár helyiségére vonatkozólag.

26.) Ugyanannak 3199. számú rendelete a Horvát-Szlavon országokkal folytatandó levelezés tárgyában.

27.) A nm. mk. földm. v. ipar- és keresk. miniszteriumnak 26128. sz. a. kelt intézvénye, a hibás kőb tartalmú sörhordók vizsgálása tárgyában.

28.) Ugyanannak 24081. sz. intézvénye Szabados Géza mérték-hitelesítő biztos kérvényére vonatkozólag, és ezzel kapcsolatban Sulcz László mérték-hitelesítő biztos kérvénye.

29.) Szentes város képviselő-testületének határozata a mérték-hitelesítés tárgyában.

30.) A magyar történelmi társulat megkeresése, a megye közönségének a társulat alapító tagjai sorába leendő belépése iránt.

31.) A mindszent—apátfalvai Tisza-szab. társulat költségvetése a f. 1877. évre.

32.) Szeged város köztörvényhatósága helyszabályrendeletét kihirdetés végett átteszi.

33.) Hmvásárhely város törvényhatósága az ujon megválasztott becslő biz. tagok névsorát átteszi.

34.) Csongrád város közgyűlésének beadványa, az ottani rendezett tanács megszüntetése tárgyában.

35.) Szarka L. által beadott fellebbezés, a Csongrádon betöltendő I. ajjegyzői állomásra vonatkozólag.

36.) Turi István és társai, csongrádi lakosoknak főispán ur ő méltóságához intézett kérvénye, a csongrádi rendezett tanács megszüntetése tárgyában.

És egyéb időközileg netán beérkező sürgős ügyek. Szeged város, 1877. február 28.

Stammer Sándor, alispán.

Világ folyása.

Midőn az oláh völegény menyasszonyát a szülei háztól elviszi, az ezen ünnepély alkalmára felcifrázott 6 ökrös szekéren a menyasszony oly helyet foglal el, hogy völegénye, a megindulás előtt háromszori körüllovaglása alkalmával, a kezében lévő kancsukával háromszor megüthesse. Ezen, a „férjed hatalma alatt lészesz“-télé hagyományos nász-szertartás, már ott helyben meg is adja jövőjének a „jó“, vagy „bal“-jóságot; mert a menyasszony örömmel sugja meg a mellette ülő nyoszolyó asszonyoknak, hogy völegénye „igen szereti“, mert nagyot ütött reá, vagy szo-

monnan panaszkolja, hogy „nem szereti“, mert alig érintette. A nyoszolyó asszony pedig hátra tekint, s megnézi, ha vajon a pántlikát kiütötte-e a hajából, pedig a jámbor menyasszony azt oly lanyhán fonja be, csak hogy könnyen kiüthetősével a világ jóslata az ő házassági boldogságát jövendőlgesse.

A német völegények hogy hányszor lovagolták körül magyar menyasszonyainkat? Bizton meg nem tudnánk számlálni, azt pedig hogy kimélve, vagy pedig kiméletlen történt-e a „Férjed hatalma“ menyasszonyaink senkinek sem sugták meg, de azt már tudjuk: hogy a pántlika a hajban maradt, sőt oly erős csokorral segítették oda kötni, hogy azt, ha csak az ország támlaszékén előfordulni szokott szélvész ki nem sodorják, semmi más potenták ki nem üthetik.

Igy hát a kelletlen házasság megtörtént, habár a „holtomiglan holtomiglan“-ért sem merünk kezünket a tűzbe tenni, mert hát tudja Isten, a kelletlen házasság erősítéséhez megkívánatnak a szív hajlékonysága és erős elhatározottság, e kettőből pedig nagy lélek szükségeltetik, ahol ezek hiányzanak, mint ami összeházasított „bankunknál“, ott azután a szélrózsa játsza a főszerepet, pedig ez a legjobb házasságnál is veszedelmes játék, amely bont, de semmi esetre nem vonz. Összevonva pedig az egészet, a házasság ott, hol sok a völegény s kevés a menyasszony: arányos nem lehet.

És ezen kevés is annyira megijesztette a sógorokat, hogy fejét vesztve alig tudnak magukhoz jönni; lótnak, futnak, klubbokat alakítanak, van azután a szegény minisztereknek dolga a fölvilágosításokkal, hol az egyik, hol a másik klubban, beszélnek Ausztria nyereségeitől s csak úgy játszilag vetik oda: hogy „a magyarok mitsem nyertek“, de hát a valót végre is meg kell mondani, hogy csak 1 alkormányzó és 2 kormány-tanácsos léphet be a magyarokból. A kettővel csak ki tudnának békélni, mert azokat a 8 német leverheti, de mit keres az alkormányzó a magyar kormány által kinevezve, akinek bizonyos közigazgatási önállósága is lesz. Ez a szó „önálló“ hozzá még magyar! Egyáltalában nem fér a sógorok fejébe, úgy annyira: hogy még ami legjobbat akarunk a „N. freie Pr.“ is bizonyos fölvilágosításokra szorult — már hogy szivből-e, az ő dolga — csak hogy az ő szívéhez szorított kedves gyermekeit valamiképen a miniszteri crisisre ne juttassa, és hatott is a szófogadó komákon, mert a makacs conservatív Hohenwarth-féle klubban kívül, ha nem egyébből, de a miniszterek személye iránti szeretetből — bizony szép alkotmányos fogalom — hát nem gyilkolják le a mi egy szál magyar alkormányzónkat, akitől pedig úgy félnek, mint ördög a tömjéntől.

De hát van-e valami csuda benne? Ha mi magyarok dobbal akarjuk megfogni a tűzokat.

ALAMONTADE.

— Zschokke Henrik-től. —

Fordítja:

LERNER VILMOS.

(13-ik folytatás)

„Nyomort, keserűen fogod megbánni, pirulni fogsz egykor ez aljastetted miatt, s még a késő vénység jege sem fogja lelkiismereted furdalásait enyhíteni!“, Igy szóltam ömagamban. Iparkodtam magamon uralkodni. Mi közben még kéjjel gondoltam a tegnapi est eseményeire, s homályos sejtelmek rezgették meg valómat, asztalom mellé ültem, hogy írjak Bertollon asszonynak, hogy élénk színekben tüntessem fel előtte a vesztélyt, melybe mindketten jutottunk, s hogy elmondjam neki, hogy el kell hagynom őt, meg kell válnom Montpellier-től, hogy nagyrabcsúlt barátságára tovább is méltó legyek.

S míg a szent eszélyesség mondatolta törvényeit tollamba, s az erénynek az első jelentékeny áldozatot szándékoztam bemutatni, Bertollon asszonyt ünnepélyes esküvel biztosítottam szerelmemről, levelemben azt hazudtam neki, hogy keblemben a titkos szenvedély tüze kiolthatatlan lángokra lobban és hogy egyedül az ő szerelmében lelhetem fel a boldogító mennyt. Kértem, könyörgtem, hogy ne hagyjon el, s a ránk várandó boldogságot elragadó színekben festettem képzelmenek.

Felszöktem asztalom mellől. A szenvedély hevén irt leveletem számtalanszor olvastam át, végre szétéptem, és másikat írtam, de ismét ugyanazt írtam, s átolvassam után megint megsemmisítettem felhevült képzelmem szüleményét. Valami titkos hatalom vonzott akaratom ellenére a bűn küszöbéhez melytől lelkeim undorodott. Míg eskövel, hallható esküvel fogadtam, hogy még ma kelek utra Nismesbe, s hogy többé sohasem térek vissza Montpellier falai közé; magamban halkán

esküdtem meg arra, hogy e gyönyörű, szerencsétlen asszonyt sohasem fogom elhagyni, örökké fogok ragaszkodni hozzá, még ha csókjaiból elkerülhetetlen halált kellene színom.

Oly formán voltam, mintha két különböző lélek egyenlő erővel és ügyességgel küzködnék bennem. A biggadt megfontolás azonban tünekezni kezdett; a költelenség érzetét elűmította a mindent megemésztő hallam. Eltökéltem magamat, hogy elmegyek Bertollon asszonyhoz. Talán őt is gyötéri annak tudata, hogy gyengeségét elárulta; talán ő is azon szándékban van, hogy előlem fusson és Montpellier-t elhagyja. Viszsa akartam tartóztatni. Aggályait álokoskodásokkal akartam szétoszlatni, s őt arról meggyőződtetni, hogy szerelmünknek semminemű tilalom sem áll útjában.

Felszöktem és szobám ajtajához siettem. „Tehát mégis vétkeztem?“ szólalt föl valami bennem: „Tehát mégis beszennyeztem az ártatlanságnak annyi időn át szeplőtlenül megőrzött öntadatát?“ — Lábam inga, doztak és visszatartogtam.

— *Légy tiszta, mint Isten, s maradj tiszta örökké!* Csak hadd muljék el e nap, szünjék meg e vihar, s megmenekültem! — szóltam magamban.

E vallásos érzés fölemelt. *„Légy tiszta, mint Isten!*“ e lélekemelő igazság tulkiáltotta zabolátlan érzelmeim tomboló zaját, s legalább azon pillanatokban visszatartott attól, hogy azonnal Bertollon asszonyhoz repüljek. De eldöntetlen maradt küzdelmem. Vagyódásom mindinkább élénkebb lett, s majdnem kigunyoltam saját magam vallásosságát.

Ekkor kinyitl szobám ajtaja, s Bertollon ural álltam szemben.

— Mit csinálsz, kedves Colas? Rosszul vagy! — így szólított meg. Csak most vettem észre, hogy ágyamra borultam vala. Fölugrottam. Barátom kezét nyujtotta;

de nekem nem volt bátorságom, az enyémet odanyujtani.

— De hát mi bajod? Tekinteted zavart, Colas! S nagyon halvány vagy! — szólott ő tovább. De én nem tudtam egy szót sem szólni.

— Mondj el neki mindent! — hangzott keblemben: „A férjed fedezz föl mindent, mindent: akkor örökös válaszfal fog emelkedni közted és neje közt, s te tiszta maradsz, s nem leszesz egy asszony csábító-jává, nemeslelkű jötevődnek áruló-jává, s nem vetemedel barátodnak aljas megcsalására.“

— Bertollon, én szerencsétlen vagyok, mert szeretem nődöt! — mondtam sietve és félve attól, hogy vallomásomat nem fogom befejezni. S alig hogy az utolsó szót tagot kinnyögtem, már megbántam hirtelenkedésemet, de már későn. Megtörtént. A férj mindent tudott. De én megmenekültem örök időkre.

A vak érzékiség vad mámorában amidőn a hatlmas szenvedély a kötelesség érzete ellen küzd, csak ama hirtelen, döntő cselekmény ment meg bennünket, melyről tudjuk, hogy biztos mentőszer. Mintegy erőszakkal kell kényszeríteniünk az ellene fölzúduló testet, hogy haladéktalanul tegye meg a mentő cselekvést, hogy többé vissza ne léphessünk. Ugy éreztem magam mint a tenger zajlángó hullámai közt tántorgó, kinek elhomályosodó szemei előtt, midőn már közel van a végelmerüléshez, a pert zöld ágai bölintanak biztatólag s azt susogják: „Ragadj meg bennünket!“

Bertollon elsápadt, s azt mondta: „Mit beszélsz, Colas?“

— El kell innen mennem. El kell hagynom Montpellier-t, futnom kell előled és nőd elől, mert szeretem őt! rebegém én.

— Azt hiszem, hogy bolond vagy! — szóla barátom mosolyogva s ismét rendes színt nyert arca.

(Folyt. köv.)

Mirevaló volt kipublikálni azoknak a nagy lapoknak, hogy — bár kelletlen — de a magyar miniszterek mégis fognak itt annyi többséget szerezni az országgyűlésen: hogy a kiegyezést keresztülviszik. Ez volt azután Bécsben meg Trieszben a mindent magával romboló tűz, — „mert a magyarok mindent megnyertek!“ No de bodzafa-puska, amely ugyan durrant, de nem sebez. Hanem a nagy lapoknak jzután mégis tanulság arra, hogy máskor legalább kérdezzék meg az értelmesebb embereket, hogy-ily esetben mit tegyenek. P. o. megkérdezhettek volna némely urat, hogy Erdélyben minő finészszel éltek a határ tagosítás alkalmával. Hát azok bizony olyannal: hogy éppen azon határrész ellen lár-máztak legjobban: hogy „nekik nem kell,“ melyet pénzért sem tudtak volna másképen az oláhoktól megvenni, így pedig „csak azért is“ rájuk dis-puálták az oláhok. Nekünk is egyhangulag lár-máznunk kellett volna a bank ellen, okokkal támogatni: hogy nem értünk a bank kezeléshez s önmagunkat fölemésszjük — önkéntesen nyakunkba szózzák, hiszen a német egvámsután háromszor vett szőlőt a magyar parasztnak azon jó hiszemből, hogy a kezében lévő késsel — midőn a kenyér mellé a szőlőszemet a szájába tette — végre is kizsurja a saját szemét. Tehát ha egy magyar szem kizsurása is oly örömet okoz, hát azon remény: hogy egész Magyarország koldusbotra jut, a harmadik egekig ragadná jóakaró sógorainkat.

No de hát a sok vajadás után végre is a még ugyan nem tökéletesen kifejlődött — tehát még nem látott szülött — a világra jött, s tudunk belőle annyit: hogy Auersperg miniszter-elnök, Ő Felsége előtt kijelentette, miszerint a kormányok közt létrejött kiegyezkedésre az „alkotmányhíli párt“ szavazatát elégnék tekintni arra nézve, hogy az eddigi kormányok közt kiegyezkedés, amennyire eddig kiterjedt, létre-jövend, ami Ő Felsége megnyugtatóására szolgál, s Tisza Kálmánt az új kormány alakításával megbízván; minék következtében a volt minisz-terek Ő Felsége által megerősítettek, s Tisza Kálmán mult hó 27-én tartott országgyűlés alkalmával be is mutatta.

Igy elértek egy bizonyos megállapodást, ami ugyan a minisztereknek nem egy-két órai nyughatatlanságot fog szerezni, de hát hagyjuk, hogy nyugodják ki fáradaimaikat legalább egy pár nap, mert hiszen Tisza még osztrák részről nincs biztosítva, hogy a létrehozott egység nem fog-e módosíthatni, pedig a legkisebb mó-dosítás már szakadást fog előidézni. — Térjünk a vadsvédelmi által fölizgatott Oroszországra, hol a béke palástja alatt szított kétszínűsködés csak egy oly nemzet kormánya által követhető el, mint az orosz kormány, s oly emberek által: mint Gorcsakoff, és Ignatieff. Nézzük hát mi-lyenek azon békére célzó utak.

Pétervárott febr. 16-án a cár elnöksége alatt tartott miniszteri tanácsban Gorcsakoff föllál-lította a maga nézeteit s elmondta, hogy Európa segítségére, még támogatására sem lehet számí-tani ugyan, mind amellet a törökországi actió-óra szavaz. — Ezek után Miljutin hadügymi-niszter emelt szót, és részletesen fölszámította a katonai elhelyezést és azok számát, — de nem hagyta Törökország haderejét sem érintet-lenül, s oly pontosan beszámolt vele: mint Orosz-ország haderejével, sőt beszéde irányá tökéle-tesen arra mutatott, hogy az actió csak „meg-mérkőzés“ lésszen, szót sem kockáztatott az actió mellett. Beszédét ezen kétértelmű szóval: „készen vagyok“ fejezte be. — Mind amellet a donni kozákok mozgósíttattak, pedig ezek, habár 4-5 ezer lovasból állanak, csak nagy háboru ide-jén használtnak föl, — és jelentik, hogy a déli hadsereg Leorán és Skuljaván kívül még 6 helyen fogják a Prutot átlépni. — Meg lehet azonban, hogy a Miljutin beszéde és Derbynek a pétervári angol követhet menesztett azon utasítá-sa, — ami az összezs európai hatalmak ál-tal támogatattik — miszerint Oroszországot bírja-reá, hogy Törökországnak egy évi időtartamot engedjen a reformok keresztülvitelére, csikarja ki azon Londonba küldött táviratot, mi-szerint elhatározták a hadsereget leszerelni, mi-helyt Törökország, Szerbia és Montenegro közt a béke alá lesz írva.

Mikor lesz alá írva? az a jövő méhében rejlik, mert még a napokban az összes lapok a béke eredményével dicsekedtek s a Skupstina egész erejével a háboru mellett kardoskodik, föl-izgatva az újvidéki és belgrádi onladina által. — Hacsak le nem hűti őket ismét azon kérdés

után, hogy Oroszország 3 millió rubellel és 20 ezer katonával segitend-e Szerbiát; ha a hábo-rut folytatja? A feleletet „nem“ mel nyerte. — Valjon igaz lenne-e? Mi kétekedünk benne. — Mert még a béke-alkuk Szerbiával és Monte-negróval így folynak, akkor ismét Romániában üti föl a fejét egy új esély. Ugyanis:

Romániából egy török sizeret törtek, s az ott egy hivatali közeg vezérlete alatt már 3 hó óta dolgozó emberre rohanva, az emberek kö-zül egy községi tanácsost s 1 dolgozó embert agyonlőttek, tizenhármat elfogtak s Gyurgyevóba vonszoltak. — Valjon ezen új merénylet nem kifolyása-e Ignatieff mesterkedéseinek?

Dongó.

Tisztelt szerkesztő ur!

A „Szentesi Lap“ f. évi 8 ik számában, Beküldött soraimra azon észrevételt tette, miéint nem hiszi, hogy jogtudományi végzettség nélkül lehessen valaki ügyvéd. Ezt minden becsületes ember — aki a tisztessé-ges utakat ismeri — így hiszi, és törvényes-rúleg így is kellene lenni; de, hogy máséint is lehet, azt az alább elmondandók ki fogják tüntetni.

Ezelőtt pár évvel egy csongrádmegyei lapban, egy ügyvéd és egy nem ügyvéd közt heves polemia folyt, melyben a nem ügyvéd azt találta szemére lobbantani ügyvéd ellenfelének, hogy *Isten kegyelméből lett ügyvédé*, amit később be is bizonyított, alátván és meg nem cá-foltatván, hogy az ügyvéd ellenfele egy más tulajdonst tevő eredetiből, a név kicserélésével lemasolt és hami san hitelesített jogi végbizonnyítvány alapján bocsjatott ügyvédi vizsgára, és ekép a királyi táblát tévutra vezette, holott jogot soha sehol nem végzett.

Midőn a nem ügyvéd a dolog további fejtegeté-sével feibagyott, akadt az ál-ügyvédnek egy másik pole-mizáló ellenfele, ama vidéki lap szerkesztőjében, aki mielőtt a további polemiait megkezdette volna, a lap-ban nyíltan kijelentette, hogy mindaddig, míg a gy-nusított jogvégzettségről szóló bizonyítvány eredetijét fel nem mutatja az ál-ügyvéd, vagy pedig azon jogi egyetemet, amelyben tanulmányait bevégezte, meg nem nevezi, vele szóba sem állhat. — Mi történt? Az ál ügyvéd elhallgatott, és ezen areuleapás által meghu-nyászkodva, a lap szerkesztőhöz többé hozzá sem szolt.

Ugy-e tisztelt szerkesztő ur, most már e közle-ményből olvashatja azt, amit a mult alkalommal be-küldött soraim közt, — a dolgot nem ismerve, — ol-vasni képes nem lehetett?

Talan kíváncsi lesz ön az ál ügyvéd nevére is, de bocssáson meg, azt nem említem; ha azonban mégis kíváncsi volna azt tudni, tegyen eziránt kérdést akar melyik csongrádmegyei lakoshoz, és az meg fogja ne-vezni önnek.

Természetesen most meg az a kérdés keletke-zik önben, hogy ha a gaz bün ennyire nyilvános, mi ért nem bűnhődik?

Erre nézve annyit mondhatok, hogy ezen dip-loma kérdés még mindig folyamatban van, a szegedi bünyfolyító törvényszék, illetve a királyi tábla előtt, és ha kívánja tisztelt szerkesztő ur, az e tárgyban be-adott — igen tanulságos — felebbezvényt, becses lap-jának jövő számában rendelkezésére bocssajtom, *) sőt az e tárggyal összefüggő „Landtaler et comp“ históriát is. A beküldő.

Helyi és vegyes hírek.

— A *Szentesi* volt segély egylet, az egylet vagyona felosztása tárgyában, a f. évi Március 18-án d. e. 10 órakor, a városház tanács termében közgyűlést tart, melyre a részvényes tagok ezennel meghitattak.

— *Lapunk mult számában* tévesen volt újságolva, hogy békény-mindszenti tiszaszabályozási társulat ügyeinek tisztába hozatala végett elküldött kormánybiz-tos mult szobaton megérkezett volna, mert bizony Si-pos Gábor kormánybiztos ur csak e hét szombatján érkezett körünkbe.

— A *Szentesi* reform. elemi iskolák tavaszi köz vizsgáinak sorrendje az 1877-ik évben. Márc. 18-án déntán: Szabó Lajos, Falábú Sándor. Márc. 19-án déntán: Vattay Vince, d. u Szalai József. Márc. 20-án d. e. Torday József, Sajó Sándor, d. u. Kortvélyesi Sándor. Márc. 21-én d. e. Pap László, d. u. Turge-nye Ferenc. Márc. 22-én d. e. Németh Elek, Kovacs János, d. u. Kabai András. Márc. 23-án d. e. Katona József, d. u. Németh Lajos. Márc. 25-én d. u. Kovacs Lajos, Csató Sándor urak közvizsgái.

— *Kinagyarázta magát* A „Szentesi-vidéki taka rékpénztar“ mult hó 28-án tartott nagy gyűlésén, a sok minden mellett tárgyalás alá került azon ügy, hogy: vajon a felelgyelő bizottsági tagok részleteise-nek-e valami tiszteletdíjban? Mi sem természetesebb, hogy az ilyen tiszteletdíj féle kérdés (mivel mindenki különben sem részesülhet benne) terjedelmes vita tar-gya szokott lenni. Egy részvényes tag azután (nem all-hatván ellent a szólási viszketeteg csiklandozásainak) a dolog érdemére következőképpen adá rövid magyará-zatot vétevényének: „Már a tavalyi nagy gyűlésen tárgyalás alkalmával osztandijjá vált ezen tárgyalási vita és, azért szavallatomnak támogatásától meg-vonom.“

— *Egy helybeli lókupec*, ki egy helybeli eszmadia mesternek sem személyével, sem mesterségével nem tud-van megbarátkozni, s minden alkalmat keresett, hogy ennek, t. i. a csizmadianak, kellemetlenséget okozzon.

*) Eddig is tökéletesen ki van elégítve tudványunk, s mi-vél az ilyen természetű dolgok további magyarázatára éles szem-lyeskedésre adhatna alkalmat, melyet lapunkban nem ohajtanánk látni; azért ez úgynék jövőre csakis lapunk nyílt-terében marad helye. Szerk.

Miután ezen viszonyból keletkezett per-patvar miatt ló-kupec uram köterben isült volna: a véletlennek egy tetszett, hogy a napokban mindketten Csongrádról jö-vén, s kompon összatalálkozzanak. Nagyon természet-es, hogy akik egy szetes piacra nem térhetnek meg egymás mellett, még kevésbé tehetik ezt egy szük kom-pion, melyet fele részben egyéb szállítmányok foglalnak el. No meg a köter is élénk emlékében levén még a kupecnek, s így nagyon természetes, hogy az alkalmat egészen elrészeltnek vélte arra, hogy megboszulhassa magát. Lévéen azonban némi logikai érteke, előbb kö-tőzködött a csizmadiaival, hogy ez szőljon valamit, s ez által okot adjon az elbánásra. Az ut egészen helyesen volt választva a célhoz. Összekaptak; minék azután az lett a vége, hogy a kupec belevetette ellenfelét a Ti-szaba, kit azonban e veszedelmes és alkalmatlan hideg fűrdőből nyomban kihúztak. — Természetes, hogy a mihciosus kupec köter miatti boszuját újra köter bo-szulta meg.

— *Farahó népének* nemes ifjaiból e héten (hétfőn) négy darab legény az ugynevezett „Bethlehem“-féle korcsnában hozzáult az ördögök bibliájának szerenesés szerencsétlenségével járó lepozogatásához. S Cinka Pál nevű egyik cimborát tudósítván ez alkalommal a szer-enesse, szerencsésen előkérította másik három tár-sa elől ami ott-hat garas itt-ott volt. S miután látta, hogy cimborái kifogytak a garasból, nem volt kedve tovább kártyázni, dacára annak, hogy ezek követelték a játék folytatását. Kedvetlenül osztogatott előbb, majd végkép beleuaván a cimborák „huzom, viszem, teszem, lesz“-féle kielégítési módjába, szobere tette amit nyert és pár lert bort a résztöknek kárpótlásul kirendelve, kijelenté, hogy nem fog tovább játszani. A barna gyerekek azon-ban sehogy sem tudtak megbarátkozni azon gondolattal, hogy ők vissza ne nyerjék pénzüket, — miután a cimborá játszani nem akart, rároflentek, s egy kö-zülők (Demeter Sándor) egy bicskával két — életve-szélylyel járó — szúrást ejtett rája. — A legények, a sértetlet kivéve, a j-bíróssági börtönben, bünyfenyítő vizsgálat alatt várják megérdemelt jutaimokat.

— *Ígálmás jelenet* folyt le a napokban Bpsten a kerpesi ut 38. sz. ház 3. em. 22. ajtó számu laká-sában. Az ott lakó Spitzstein Mór mérsáros ugyanis, eddig még ki nem pihantott okból, megakarta gyilkolni szála adónóját s annak gyermekét. Egy éles dikicsesél azokon több sebet is ejtett. A nő segélykiáltására csak-hamar többen elé siettek a házból, kiknek látására a gyilkos ugyanazon dikicsesél önmagán 6 sebet ejtett, melyeknek nagyrésze halálosnak nyilvánították. Eszméletlen állapotban, de még élve szállították őt a Rökus kórházba. A gyermekek és annak anyján ejtett sekebe szerencsére nem veszélyezek.

— *A dorozsmai volt káplánt*, Bogács Istvánt, ki a közös iskolák ellen tartott szónoklataival valóságos lázadást idézett elő Dorozsán, a szegedi törvényszék, mint tudjuk, lázítás büno miatt egy havi fogságra ítélte.

— Főlebbeavén az ügyet, a királyi tábla 50 frt pénz-bírságra vagy 10 napi fogságra, a legfelsőbb ítélőszék 100 frtra vagy 20 napi fogságra, ítélte. „A páter — írja a „Hon“ — ügyét még tovább is akarta hozni, de lehetetlen volt, most tehát azt akarja kieszközölni: engedtessek meg neki, hogy fogságra idejét a ferenc-rendi szerzetesek zárdájában tölthesse el mint fogoly. Nem is volna rossz dolog! A primás asztalánál még jobb volna.“

Értesítések. Aszt. Balogh Mihálynak Pünköchéaton 13 hold heréye első kaszálásra, vagy nyári haszná-latra, kisebb nagyobb részletekben kiadó. — Kotvics Jánosnak Dónáton 10 hold kukorica földje pénzért kiadó. Ugyanott díófafosztást kapható. — Özv. Kiss Albertnének felső réten hereföldje van nyári haszná-latra kiadó. Bővebb értesítést nyerhetni a tulajdonosnő III. t. 424 sz. házánál. — Varga Ádámnak magméhe van eladó. I. t. 20. h. sz. alatt. — Ifj. Füstí Molnár Sándor II. t. 48. sz. háza szabad kézből eladó; érte-kezhetni Varga Imre szabómesternél, a tulajdonossal.

— Kristó Nagy Ferencnek Fábában 15 hold (1200 nez. öl) örökáron eladó. Értekezhetni lehet I. t. 323. sz. — Sulc Pál I. t. 15. sz. háza, kerttel vagy a nél-kül, szabad kézből eladó, vagy május 1-től haszon-bérbe kiadó. Értekezhetni a tulaj donossal I. t. 14 sz. házánál. — Lángó-Haris Zsófia kaszinó melletti há-zában két szoba, szépen bebutorozva, magános ember részére egyik azonnal, a másik szent György naptól, és egy külön pince kiadó. — Magyar József tanács-noknál két külön lakás kiadó. — Soós Ferencnek Veresenyháza 2 fertály földje szabad kézből eladó. Ugyanannak derekegyházi tanyáján 3 kocsi heresző-nája van eladó. — Debröcenyi Józsefnek esseri tanyá-ján 2 boglya gyepszénája, 1 boglya árpaszalmája van eladó. — Friedmann Benjamin féle házánál az első em-let: 3 szoba, 1 terem, 1 konyha, padlás, s 1 kamra és két pince; azonkívül 1 bolt, 1 szoba, padlás és pince azonnal haszonbérbe kiadó. — Schwarz Dániel I. t. 720. sz. háza kedvező feltételek mellett eladó, vagy bérbe kiadó. — Ifj. Nyíri József 180. sz. házánál egy külön épületbe levő alkalmas sarokszoba, magán egyén részére kiadó. — Borsos Péternek I. t. 627. sz. házánál az utcaira nyíló kis épületje kiadó. — Fazekas Imre bogarasi 1½ hold szőlője eladó. — Vecseri János I. t. 463. sz. háza eladó. — Rózsa Mihály III. t. 162. sz. házánál egy különlakás van kiadó. — Febré Márton IV. t. 52. sz. háza eladó. — Csernus L. Ferencz IV. t. 760. sz. háza eladó. — Ongován Antal IV. 568. sz. háza kedvező föitete mellett eladó. — Kiss Judith örökösei IV. t. sz. házuk eladó.

Üzleti értesítő.

Szentesi, március 2. 1877.

(Sz.) Időjárásunk legkeményebb téli alakot öltött. A hőmérő 10-12 fokra süllyedt 0 alatt. Méltán ag-galy tölti el mezei gazdáinkat, hogy vajon a gyöngö-tel alatt szépen kitelelt repec- és buzavetésekben nem fog-e kárt okozni e hirtelen beállt száraz hideg?

Hetivásári forgalmunk az eddigi rossz utak miatt általánosan pangott, mindamellett e hét folytán *buzára* nagy volt a kereslet, s az ára métermézünkint 40-50 krral emelkedett. 86 fontos 12 frt 60 kr. — 85 fontos 12 frt 40 kr. — 84 fontos 12 frt 20 kr. — 82 fontos 11 frt 60 kr. — *Arpa* 5 frt 20 kr. — *Kukorica* 4 frt 50 kr. — *Zab* 6 frt. Mindez métermézünkint.

U J K Ö N Y V E K.

— A „Franklin-Társulat” Budapestben (egyetem-utca 4. szám) ismét néhány, kiadásában újabbán megjelent s igen csinosan kiállított könyvet küldött ha szerkesztőségünkhez, még pedig:
Közhasznú családi könyvtár. 16-18. füzetek. Egy-egy füzet ára 40 kr. — 16. füzet: Az anyák könyve. A gyermek első nevelésének legfontosabb kérdéseiről. Fordította K. Benický Irma. — 17. füzet: A nők apró kötelességei s ezek fontossága az életben. Irta K. Benický Irma. — 18. füzet: Babonaszag a szalonban. Irta K. Benický Irma.
Falusi könyvtár. 22. füzet: A mező- és kert-gazdaságra káros rovarok ismertetése és azok irtás módja. Irta dr. Nyári Ferenc. Számos fametszetű ábrával. Ára füzve 50 kr.

Jókai Mór munkái. 100 füzet, népszerű kiadás. Elbeszélések. (Két menegző. — A vérotás angyala. — Petőfi. — A magyar „úr” Amerikában. — A hosszuhajú hölgy.) Ára 40 kr.
Olcsó könyvtár. 28-35. füzetek. — 28. füzet: Brigitta. Beszély. Németből: B. J. Ára füzve 20 kr. 29. füzet: A lélekcsere. Francia regény, fordította Székula Gyula. Ára füzve 40 kr. 30. füzet: Byron. Angolból B. P. Ára füzve 20 kr. 31. füzet: Zsák Mór. Beszély. Magyarította Belényesi G. Ára füzve 30 kr. 32. füzet: Ferizáde dala. Beszély. Fordította Huszár Imre. Ára füzve 20 kr. 33. füzet: Czuczor népies költeményei. Ára füzve 30 kr. 34. füzet: Schaffner Magdolna. Beszély. Angolból Csukási József. Ára füzve 40 kr. 35. füzet: A mongolok betörése Magyarországra 1241-1242. Franciából fordította Takács István. Ára füzve 20 kr.
Történelmi könyvtár. A magyar nép- és ifjúság számára. 29-33. füzetek. Ára egy-egy füzetnek 40 kr. — 29. füzet: Cromwell Olivér és az angol forradalom. Irta Nagy István. — 30. füzet: A régi magyarok miveltetésének története. Irta dr. Toldy Ferenc. — 31. füzet: Az első magyar király. Irta Áldor Imre. — 32. füzet: Lengyelország végnapjai. Irta Áldor Imre. — 33. füzet: Orániai Vilmos, vagy istenért és a hazáért. Irta Áldor Imre. — Ajánljuk olvasóink figyelmébe.

Nyílt-tér.*)

Helyreigazításul.

E lapok folyó évi február 25-iki számában „Egy polgár” aláírásával tölem, Cukor Mózes helybeli lakos ellen irányzott nyilatkozat jelent meg. Ezen cikknek kifejezése tulságosan élesek, és azoknak megtételére hevom ragadott el, de sérteni egyáltalában nem volt szándékomban. Most, érett megfontolás és a köztünk fennforgott ügynek igazságos egyezség utjáni kiegyenlítése után, kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy az egész dolog félreértésen alapult — és miután semmi olyat nem tapasztaltam, ami Cukor Mózes ur jellemére árnyat vetne, korábbi cikkemet egészen visszavonom.
 Szentés, 1877. március 1. *Freund Lajos.*

*) Az e rovatban közöltéekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Felelős szerkesztő: **Sima Ferenc.**

H I R D E T E S E K.

Legolesobb cipőárúk!
Temesvári Mór
 cipőgyára,

Budapest, kerepesi ut 14. sz. ajánlja

Nőknek:

Fűzős topánok Brünneiből, fénymázos hegygyel, szép tűzéssel 2 frt 40 kr.
 Fűzős topánok erős bőrből, fénymázos hegygyel, szegezve és csavarral ellátva, kettős talppal, gyakori használatra és esős időre 3 frt 40 kr.
 Topánok mézga betéttel, erős chagrain vagy borjubőrből, szegezve és csavarral ellátott kettős talppal, igen tartós és meleg 3 frt 60 kr.
 Topánok leányoknak bőrből, erős talppal 1 frt 80 kr.

Uraknak:

Topánok finom chagrain kettős bőrből 3 frt 60 kr.
 Topánok fénymázos vagy bagariabőrből, szegezett és csavarral ellátott kettős talppal 4 frt 20 kr.
 Topánok finom bőrből és diszes fénymázos hegygyel, termek és bálókra 4 frt 20 kr.
 Topánok orosz fénymázos bőrből, szegezett kettős talppal, csavarral, a legjobb lábbeli a nedves időben, igen tartós és meleg 5 frt 50 kr.
 Vadász-csizma vízhatlan kettős bagaria vagy fénymázos bőrből, háromszoros csavarral ellátott kettős talppal 10 frt 50 kr.
 Ugyanaz orosz fénymázos bőrből 13 frt — kr.
 Topánok fiuknak fénymázos vagy bagaria bőrből, csavarral ellátva és kettős talppal 4 frt 20 kr.
 Gyermekcipők Brünneiből vagy bőrből, félcipő 45 kr. szegezett talppal igen tartós 1 frt 20 kr.
 Brünnell-topánok fénymázos hegygyel 1 frt 20 kr.
 Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek. Vidéki megrendelések posta-utánvét mellett pontososan és lelkiismeretesen teljesítetnek.

Az „Unió-Bank”

nyilvános engndélyezett tárháza.

„Unió-bank” állomás, bécsi összeköttetési vasut, áru-raktárak, borszesz-tartók, olaj- és boros-pincék, és k. fővámbivatál Livittel, átviteli oldalszobák, nyilvános mázsa- és mértékhiatal, stb.

Különlegességi díjszabvány berakodásokért.

100 kilo után hetenkint:

Pamut — — — — — 2½ kr.	Olajok — — — — — 3 — kr.
Pamut-kelme — — — — — 3½ kr.	Gyümölcs, szárított — — — 3 — kr.
Pléhek — — — — — 2 — kr.	Gyöngyház — — — — — 4 — kr.
Gyapot- és fűszerárúk 3 — kr.	Répák, szárított — — — — — 3 — kr.
Kávé — — — — — 3 — kr.	Rizs — — — — — 3 — kr.
Vas nyersen s rudakban 1½ kr.	Hinár — — — — — 2 — kr.
Szőrök és bőrök — — — 3½ kr.	Gyapju zsákokba tömve 2½ kr.
Len és kender — — — — — 3 — kr.	Gyapju zsákokba lazán 3 — kr.
Gabna, liszt és hüvelyes	Keményítő — — — — — 2 — kr.
termények, repce — — — 1 — kr.	Cukor — — — — — 2½ kr.
Bőr — — — — — 3½ kr.	
Csontok és vallonea — — — 2 — kr.	
Gépek, nemzetgazdasági 3½ kr.	
Kézműárúk — — — — — 6 — kr.	

Borszesz.

Tartókban hektoliter és 9 kr. hozdókban hetenkint 6 kr.

Szabadban elhelyezett árúkról 100 kilo után hetenkint ½ kr.

A jószágok be- és elszállítása a hely bármely irányában a legolesobbban eszközöltetik.

Kiszámlázási díjak:

Ki- és berakodásért és mázsalásért begöngyölt árúknál	8 kr.
100 kilo után	8 kr.
Göngyöletlen árúknál 100 kilo után	12 kr.
Gabonánál zsákokban	6 kr.
Gabonánál föllötve	7 kr.
Megvámoltatásért gyapotárúknál 1-100 kilóig	25 kr.
100-600 kilóig	45 kr.
600-tól fölfelé 100 kilonk.	6 kr.
Kézműárúknál	50 kr.

Biztosítási díj 100 frt biztosított érték után havonkint 4½ kr. általában legalább 3 óra 4½%.

Olajok és zsiradékok, bor és borszesz kívánatra az állam-páspályán levő tárházunkba hasonló feltételek mellett berakotnak.

Nagymennyiségű berakodásoknál megfelelő engedélyvel adatik.

Az „Unió-Bank” a neki átadott árúknak bizománybani el-árusítását elvállalja és azokra előlegad.

Unió-Bank Bécsben.

Arverési hirdetmény.

A szentesi kir. tek. járásbírótság, mint telekkönyvi hatóságnak 211/1877. számú végzése folytán ezenel közhírré tétetik, miszerint a szentesi Segély-egyletnek Borbély Antal és Lakos Teréz ellen, 200 forint iránti ügyében, a szentesi 1576. számú telekjegyzőkönyvben 2023. hr. sz. a. 300 forintra becsült ház és tartozékai, 1877. évi március 5-én, és szükség esetében 1877. évi április 9-én, mindenkor délelőtt 9 órakor, a fenti bir. folyosón nyilvános árverésen el fog adatni. A feltételek alulírtnál megtekinthetők. Szentesen, 1887. február 2.

Aigner Imre, bir. végrehajtó.

Kiadó lakás.

Wellesz Jakab ur házánál egy lakás van haszonbérbe kiadó.

Bővebb értesítést nyerhetni a háznál.

Arverési hirdetmény.

Schweiger testvéreknek Purjesz Katalin és érdek-társai ellen 3986 forint és járuléka iránti ügyében, a szentesi kir. tettes járásbírótság, mint telekkönyvi hatóságnak 1876. évi október 4-én kelt 2063. számú végzése folytán, néhai Purjesz János tulajdonához tartozó és a szentesi 2280. számú telekjegyzőkönyvben jegyzett A † 2858. hr. sz. a. 1500 forintra becsült ház és 11304. hr. sz. a. 1485 nsz. öl nádas, 1877. évi márc. 5-én délelőtt 9 órakor, a fenti bíróság hivatalos helyiségében becsáron alól is el fog adatni.

Szentesen, 1877. február 5-én.
Aigner Imre, bir. végrehajtó.

„Ujdonság.”

Van szerencsém Szentes város és vidéke mélyen tisztelt közönségével tudatni, miszerint nálam a legújabb divatu és legjobb minőségű **„KOSSUTH KALAPOK,”** Kossuth arcképével ellátva, jutányos áron kaphatók.

Vidéki megrendelések készséggel és pontosan teljesítetnek. Mély tisztelettel:

Csuray Ferenc,

kalapgyáros,

Szentesen, I. t. 25. szám alatt.

Ó V Á S.

Cs. kir. szabadalmazott

OCARINA

díjazott zeneműhangszereink

rövid idő óta utánóztatnak és bécsi cégek által valódiéknak magasztaltanak a hírúlapokban.
 Több hírneves zenel tekintély és szakember megkeresése folytán a t. közönség érdekében közöljük emévést, hogy a másoldások fölmagasztalt **ugyvezezt** Ocarinák megvásárlásától óvjam, amelyek a minőség jóságában és fölötté tiszta hangolás tekintetében, es. kir. szab. valódi olasz Ocarináinkkal semminemű hasonlatosságban sem állanak.

Mindenké, habár nem zenész is, csak egy órai gyakorlat után az Ocarina es. kir. szab. zeneműhangszerünkön a legszebb darabokat el bírja játszani.

Nr.	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.
	1 frt.	1.50,	2.—,	2.50,	3.—,	4.—,	5.—.

Zongorakíséretre hangolt Ocarinák ára 3 frt 25 kr.

Ajánlatott könyven érhető vezérfonalat minden darabhoz ingyen.

A es. kir. szab. valódi olasz Ocarinák az **olasz zeneműhangszer raktárból Bécs, Burgirng 3. megrendelhetők.**

Figyelmeztetésül! Valódi Ocarinák minden egyes díjja a es. kir. szab. jeggyel van ellátva. — Minden másféléli fölmagasztalt, utánzótt, nem szabadalmazott ugyvezezt Ocarinát árúknál 50 kr-ért szállítunk. Nagyban sokkal olcsóbb.

Vidéki megrendelések utánvétellel pontosan teljesítetnek. — Vízont-eladók engedélynyhen részesülnek.

ELADÓ VAGY KIADÓ.

Rác Jánosnak Lami István-féle háza (vásárszéiben) kedvező feltételek mellett eladó vagy haszonbérbe kiadó.

Nevezett épület áll két szoba, 1 konyha, egy kamra, egy jól készült magtár, egy istálló és egy felszerből, melybe negyven darab lovat be lehet kötni, — és végre egy nagy sertés hizlalóból.

Értekezni lehet a tulajdonossal I. t. 31. szám alatti saját házában.

Szentes, 1877. márc. 1.

K I A D Ó.

Zsoldos János III. t. 148. szám alatti házánál három szoba, konyha, kamra, tűzrevalós és padlásból álló lakás szt. György naptól kezdve több évre haszonbérbe kiadó.

Bővebben értekezhetni a feltételek végett a háztulajdonossal ugyanott.

K I A D Ó B O L T.

Özv. Hadzsy Györgyné házában — most Seres L. által birt — bolti helyiség f. évi szt. György napjától kiadó; értekezhetni

Szentesen, 1877. febr. 23.

Ziguri Lászlónál.

Ü z l e t b e r e n d e z é s.

Eddig is elég jó hírnek örvendett üzletemet ezentultra úgy rendeztem be, hogy úgy férfi, mint női és mindenféle gyermek lábbelik a **legnagyobb választékban** kiszentartva, nálam folytonosan kaphatók legyenek. — Melyre azon kijelentéssel hívom föl a n. é. közönség figyelmét, hogy készítményeim a **legmérsékeltebb áron** adom, — s amennyiben boltomban csakis **saját műhelyemben készült munkát** árulok, azoknak jó és tartósságukért mindenkor jóállást vállalok. — Valamint minden megrendelést 24 óra alatt pontosan teljesítetnek, melyre midőn a n. é. közönség figyelmét megrendelések végett fölhívom,

Szentes 1877. márc. 1.

Tóth József, csizmadia iparos.